

G O D M O R G E N - vi er her endnu og endnu en dag kalder på os.

I Folkekirken må vi afvikle bisættelser under helt særlige forhold. Fra mit eget liv ved jeg, at det er svært at miste, når virkeligheden er uvirkelig. Derfor skriver jeg med stor ømhed dette opslag.

De familier, der mister lige nu er hårdt ramt. Det er hårdt, vi ikke må fylde kirken med de mennesker, der gerne vil vise deres støtte. Er man trist eller ked af det, så kan det være svært at række ud. Der er mange, der ikke deler følelser og privatliv på Facebook og lignende steder- derfor er der brug for, at vi er endnu mere vågne ift hinanden end normalt.

Det er svært, at gå med sorg (ny eller gammel), smerte, angst eller andre store følelser, når vi ikke kan mødes med vores kære og den store flok af venner, naboer osv, som vi normalt deler vores virkelighed med.

Citatet i dag er 2.vers af salme 862 fra bogen 100 salmen, som vi bruger i kirken. Det er en stærk salme, som for mig i denne tid markerer, at vi nogle gange holder ikke kun vores eget, men også andres menneskers håb i vores hænder.

I katastrofer og kriser er mødet med andre mennesker vigtigt. Tænk derfor på om der i dit netværk, på din vej eller i din familie, er en eller flere, som kunne have glæde af, at du ringer og siger hej. Du kan hjælpe en anden, en fremmed eller en ven, med at holde fast i håbet og det skal vi gøre.

Smil også til fremmede på fortovet, når du går tur.

SMIL, GLÆDE OG HÅB må meget gerne smitte.

Hilsen Christine Bugge